

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 48/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 3. mája 2001 predbežne prerokoval podnet D. P., bytom G., ktorým namietala porušenie svojich ústavných práv rozsudkami Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 193/99 a Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod č. k. 18 Co 148/00-17, a takto

r o z h o d o l :

Podnet D. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo dňa 8. marca 2001 doručené podanie D. P., bytom G. (ďalej len „podnecovateľka“), označené ako „Žiadosť“. Z obsahu tohto podania ústavný súd zistil, že podnecovateľka namietala porušenie svojich práv rozsudkami Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi a Krajského súdu v Košiciach v konaniach, ktoré boli vedené vo veci určenia výživného na jej maloleté dieťa. Dôvodom nespokojnosti podnecovateľky bola skutočnosť, že jej návrh bol zamietnutý súdom prvého stupňa a následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach bez nariadenia pojednávania vo veci.

Ústavný súd vyzval podnecovateľku listom zo dňa 21. marca 2001, aby v súlade s ustanovením § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) splnomocnila advokáta alebo komerčného právniku na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Dňa 4. apríla 2001 podnecovateľka doručila ústavnému súdu písomnosť označenú ako „Odvolanie proti rozsudku Okr. súdu v Sp. Novej Vsi zo dňa 2. 2. 2000 pod č. k. NC 193/99 - 8 a proti rozsudku Krajs. súdu v Košiciach zo dňa 30. 6. 2000 pod č. k. NC 193/99 - 18 Co 148/0017 – 19“. K písomnosti pripojila nekvalifikované takzvané „plnomocenstvo“, v ktorom však neuviedla meno právneho zástupcu, ktorého splnomocňuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd listom zo dňa 17. apríla 2001 opätovne vyzval podnecovateľku, aby v lehote do 10 dní od doručenia tohto listu si buď ustanovila právneho zástupcu, alebo doručila ústavnému súdu žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu a priložila vyplnené tlačivo „potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch...“ potrebné na posúdenie jej žiadosti. Dňa 25. apríla 2001 bolo ústavnému súdu doručené len vyššie uvedené „potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch...“ a potvrdenie z pošty o poberaní čiastočného invalidného dôchodku v sume 1 861,- Sk bez žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu. Lehota na predloženie tejto žiadosti márne uplynula 30. apríla 2001.

Ústavný súd môže vyhovieť žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom aplikujúc ustanovenie § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 ods. 2 a § 138 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Napriek opakovej výzve ústavného súdu však podnecovateľka výslovne nepožiadala o ustanovenie právneho zástupcu. Ústavný súd nemôže nahradiť vôľu občana v takej otázke, ako je žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu. Občiansky zákonník pre platnosť právneho

úkonu požaduje, aby bol tento urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1).

Na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nie je právny nárok. Ústavný súd ho môže ustanoviť len na podklade výslovnej žiadosti. Pre posudzovanie takejto žiadosti ústavný súd sleduje splnenie kritérií uvedených v § 30 ods. 1 a § 138 OSP. V danom prípade však pre takéto rozhodnutie chýba rozhodujúci právny úkon podnecovateľky, a to jej vlastná žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu. Táto je potrebná bez ohľadu na podnecovateľkou deklarované pomery a sociálnu situáciu.

Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd posúdil podanie podnecovateľky v súlade s čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ako podnet, ktorý nespĺňa kritériá § 20 zákona o ústavnom súde, predovšetkým pre nesplnenie zákonom predpísaného obligatórneho právneho zastúpenia, a preto ho podľa § 25 zákona o ústavnom súde odmietol.